

פסיקרתא

המקור לעדכון שומף בענייני רשויות מקומיות, תכנון ובנייה, ארנונה, אנרות והיטלים, מכרזים וחוזים, דיני עבודה ועוד.

תאריך	הפסיקה/החקיקה
4.4.10	ת"א 2105-05 שלום חדרה עיריית חדרה נ' לביא אברהם
התנאים למתן חסינות לעובד ציבור	
התובעים הגישו נגד העירייה ושלושה מעובדיה תביעה כספית לאור טענתם כי הנתבעים נהגו ברשלנות כאשר לא הנפיקו לתובעים טופס 4. העירייה טענה עפ"י פקודת הנזיקין זכאים עובדיה לחסינות בנסיבות הענין. לכן ביקשה העירייה לדחות את התביעה נגד העובדים על הסף. לבקשה צורף אישור היועצת המשפטית לעירייה לפי תקנות הנזיקין (אחריות עובדי ציבור), לפי האישור הפעולות נשוא התביעה נעשו במסגרת תפקידי הנתבעים כעובדי ציבור, עוד אישרה היועצת המשפטית כי העובדים לא פעלו מתוך כוונה לגרום נזק ו/או בשוויון נפש לאפשרות גרימתו. ביהמ"ש דחה את הבקשה לדחיית התביעה נגד העובדים על הסף. צוין כי המועד להגשת הבקשה לקביעת החסינות הינו תוך 30 יום מיום קבלת כתב התביעה וכי הארכת מועד זה אפשרית רק מטעמים מיוחדים. עוד נקבע כי לבקשה לקביעת חסינות כאמור חובה לצרף תצהיר לאימות התקיימותם של תנאי החסינות. ביהמ"ש ציין עוד כי בעת הגשת הבקשה לפי הכללים, ביהמ"ש נדרש לקיים דיון בבקשה ולשמע ראיות וסיכומים, ורק אז לתת החלטתו. בענין זה העירייה הגישה את הבקשה באיחור ואף לא צרפה לבקשה תצהיר, לפיכך נקבע כי אין לדחות את התביעה על הסף ללא קיום התנאים שנקבעו בתקנות. נקבע כי גם אישור היועמ"ש לעירייה אינו מרפא את הפגמים שנפלו בבקשה.	
13.4.10	א. 658/06 מחוזי נצרת יורם לבון נ' מע"צ
פיצויים בגין הפקעת פחות מרבע משטח החלקה	
התובעים הינם בעלים של מקרקעין, אשר רצועה רחבה מהם הופקעה לצרכי סלילת כביש, עפ"י צו של שר הבינוי והשיכון. השטח שנתפס בפועל קטן מהשטח שהופקע עפ"י ההכרזה, אולם גם שטח ההפקעה עפ"י ההכרזה אינו מגיע ל- 25% משטח החלקה. לביהמ"ש הוגשה תביעת הבעלים לפיצוי בגין ההפקעה. ביהמ"ש ציין כי לאחר חקיקת חוקי היסוד טרם ניתנה הכרעה בעליון בשאלה האם גם כעת הפקעת חלק מהמקרקע אינו מזכה בפיצוי מלא (באשר להפקעת המקרקעין בשלמותם הוכרע כי אין לפחית מהפיצוי), וכי בביהמ"ש המחוזיים נחלקו הדעות. גישת ביהמ"ש במקרה זה היתה כי עפ"י פקודת הדרכים, אין מנוס מלדחות תביעת פיצוי כאשר הופקע חלק הפחות מרבע החלקה. ביהמ"ש המשיך וקבע כי בכל מקרה, לו היו התובעים זכאים לפיצויים, אזי הפיצוי היה ניתן רק בעבור חלק המקרקעין שנתפס בפועל, ולא כל המקרקעין שנרכשו עפ"י ההכרזה. מחלוקת נוספת נתגלתה בשאלה מהו המועד לצורך הערכת שווי המקרקעין, ככל שהתובעים היו זכאים לפיצוי- האם המועד בו פורסם צו ההפקעה, או במועד אישור התכנית לסלילת הכביש-מועד המאוחר בשש שנים. ביהמ"ש קבע כי המועד הרלוונטי הוא המועד בו היתה רשאית הרשות להחזיק במקרקעין.	
1.3.10	ערר תא/5361/09 ועדת ערר מחוז תל-אביב הפורום להצלת היכל התרבות נ' הועדה המקומית
סמכות ועדת ערר בעררים שהוגשו ע"י חברי הועדה המקומית	
ערר זה הוגש על החלטת הועדה המקומית לאשר עבודות לשיפוץ ובינוי בהיכל התרבות בתל-אביב. העורר מס' 1 הוא גוף המכונה "הפורום להצלת היכל התרבות" אשר אינו אישיות משפטית, אלא גוף המאגד מוזיקאים ואדריכלים המתנגדים לשינויים מסוימים בהיכל התרבות. ועדת הערר ציינה כי ספק אם לגוף זה היתה זכות להתנגד לבקשה להיתר, ולכן התירה לו הועדה להישמע רק בטענה שההיתר לא תאם תכניות תקפות או כי לא היה ניתן לאשרו ללא תכנית מפורטת. עוררים נוספים בערר זה היו שני חברי הועדה המקומית. כאשר לעררם של אלו, החליטה ועדת הערר כי כאשר מוגש ערר ע"י שני חברי הועדה המקומית, יש לוועדת הערר סמכות להעמיד לבחינה מחדשת את החלטת הועדה המקומית. ואת שיקול דעתה במתן החלטה, מבלי שהעוררים צרכים להצביע על עילת ערר ספציפית. העוררים טענו בין היתר כי לאור חשיבות היכל התרבות, מן הראוי היה לאשר תכנית מפורטת אשר תעסוק בשיפוץ המבנה. הטענה נדחתה ונקבע כי כשהבקשה להיתר תואמת את התכנית החלול, שק"ד מוסד התכנון בשאלת אישורו מצומצם ביותר.	